

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes kiadás: 15 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hi-
dások a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

A lap azonnali részlete s a nyitólétre
vonatkozó minden közlemények s szer-
kesztésük küldendőek.

Hirdetési díja: öt havihoz kétszáz
6 kr. — Nagyobb és többoldali hirdet-
ések jutányosan csökkenthetők.

Bélyeg minden belkiállításnál 30 kr.

NYITÓLÉTRE GARANCIA 20 KR.

Pünköszt napján.

A vallásos áhitat megindító hangján éneklí
ma világszerte a keresztény hívők serege az
egek urához; jövel szent lélek!

Lelkünk egész vágyával várjuk az égi
ajándékot mely baladó lényünket áthajta, s
kivárással a mindennapi élet buzgódt légkő-
réről, hogy igaz szívvel, becsülettel lélekkel
emelkedjünk fel a hit megszeghetlen szárnyain
a mindenható zsámolyához.

Jövel szent lélek!

A magyar társadalomnak kiválóan nagy-
szüksége van a tisztító, átalakító szent lélekre
mely az egyetértő akaratot állítaná vissza kö-
zénk az elválasztó falak helyett.

Kívánjuk, hogy pünköszi ajándékkul „ha-
zánk nyelvén” szólaljon meg a magyar tár-
sadalom.

Óhajunk csak odáig terjed, hogy a ma-
gyar nemzet történelmi szelleme meghamisi-
tatlannul szálljon a mi áldott jó népünkre, s
elhagyva az átkos viszályt, ne idegen bálvá-
nyok előtt igyekezzék hódolni, hanem önnön
fiainak, fájának jobbaira hallgatva, kövesse
annak az ösvénynek utmutatását, a melyen a
feledhetlen nagy ősek által kimutatott menny-
országba a legkényelmesebben oljuthatunk.

Az igazságérzet üdvözítő szelleme lengje
át ebben a pünkösztben is a magyar nemzetet,
hogy az öntudat által nyújtott megnyugvás
boldogító érzete valahára jutalmul szolgáljon
már eddigi méltatlan szenvedéséért.

Szabadság volt örökké a magyar jelszava,
mert ez az isteni eszme és nemzetünk egy na-
pon született. Ősi szabadságunk hű és tiszta
megővését kérjük mi a szent lélektől pünköszi
ajándék gyanánt, mert szabadság nélkül bár-
mely nemzet csak élőhalott.

Egyenlőség! Beh gyönyörű eszme. Az
egyenlő jog, egyenlő kötelezettség elve volna
a népek társadalmának alapja. De nem látjuk-e,
mint emelkednek fel az ünérdekek válaszfalai
itt is, amott is? Mint küzd a szellem az anyag-
gal, hogy melyik nyerje el az uralkodó fölény
pozíciót. Az egyenlőség nagy elvének ránk ki-
töltését kérjük mi a szent lélektől.

Testvériség a társadalom életű eleme.
Ugyde ma az édes testvérek is ellenséggé
állanak egymással szemben, már pedig nem
a szív igaz érzete, hanem az önzés pokoli
kapcsa csatol egymáshoz úgy nevezett „barát-
sági” kötelékekkel. A testvériség szent elvének
megvalósításáért esedezünk mi a megtisztító
szent lélekhez.

Nem földöntuliak után vágyakozunk mi,
csak a mi ebben a kis világunknak szűk kö-
rében teljesíthető, az után rovárog lelünk, s
annak mindenkiro betelését óhajtuk pünkösztre.

Jövel szent lélek!

Eszme kérünk, várva-várunk, hogy szaba-
dít meg bennünket mindentől, a mi gonosz.

A szabad természet is kitárta pompáját a
szent lélek üdvözlésére. Óh ha az emberek a-
zvei is oly szűzies tisztaságban nyílnának meg
egymás előtt, mint azok a természet remekei,
a kis virágok, feltárják nyíló kelyheiket: ak-
kor érthők meg igazán a szent lélek eljövételét.

És leszalna a földre az óhajtott menny-
ország.

Allandó választmányi ülés.

A megye allandó választmánya a hó 18-án Sci-
tovszky János alispán ur elnöklése alatt ülést tartott,
melyen résztvettek a tagok közül: Reményfy József,
Komjáthy Antelm, Laszkáry Gyula, Kacsokics Lajos,
Moháry Gyula, Wladár Viktor, Simko Frigyes, Balás

József és Terestjánky István urak valamint a hiva-
talos szakközsegek. A főtárgyat a megyei pénztárak
1884-ik évi számadásainak felülvizsgálata képezte. Ezen
számadások a számvizsgáló küldöttség által már előre
részletesen megvizsgáltatván, ezen küldöttség jelentése
szerint a számadások teljesen rendben vannak. Az erd
mények a következők:

A házi pénztár bevétele volt: 76,138 frt 52 kr,
kiadása ugyanannyi.

A közmunka pénztár bevétele 139,516 frt 75 kr,
kiadása: 120,531 frt 61 kr, maradványa: 18,986 frt
24 krajczár.

Betegápolási pénztár bevétele: 11,718 frt 42 kr,
kiadása: 7621 frt 7 kr, maradványa: 4097 frt 35 kr.

A segédalmi pénztár bevétele: 49,254 frt 64 kr,
kiadása: 14,836 frt 80 kr, maradványa: 34,417 frt
44 krajczár.

A magánpénztár bevétele: 11,699 frt 90 kr, ki-
adása: 5490 frt 72 kr, maradványa: 6209 frt 22 kr.

Jegyzői nyugdíj pénztár bevétele: 18649 frt 11
kr, kiadása: 1535 frt 80 kr, maradványa: 12,116 frt
31 krajczár.

A számadások 16 napra kitétetnek, s a utalvá-
nyozást és kezelést illetőleg a felelősök megadottai
javallatni fog.

A számadásokon kívül több körlevél is az alk-
alommal nyert elintéztet. Így:

A magyar országos gazdasági egyesület körlevele,
mely melegen ajánlja az iskolai takarékpénztárak be-
hozatalát és megbonosítását. Az iskolai takarékpén-
tárak múlt évi eredménye: 151,461 frt. A tárgyhöz
behozottak: Wladár Viktor, Moháry Gyula és Kacs-
okics Lajos urak, valamint Reményfy József ur is,
mindannyian jelezvén a tárgy fontosságát, melyet bő-
vebben megvitatni kell, már azért is, mert a takarékp-
énztárak ellenében igen fontos érvek hozhatók fel.
Igy figyelmet érdemel az, hogy a kis „nebulók” sok
szor tiltott uton szerzik meg a krajczárokat, de igen
erős érv az is, mit Kacsokics Gyula ur felhozott, hogy
t. i. ily par force takarékoskodó nemzedék születése
a hazafias áldozatok majdan helyét nem fognak ta-
lálni. Az alispán a „takarékoság” mellett tett néhány
velős megjegyzést. Moháry Gyula ur egy iskolás csi-
gány gyermeket hozott fel példaul, ki még a tanulóy-

TÁRCZA.

A pünköszi róma orodote.

(Regé.)

Ki ne ismerne a szép, illatos virágot, mely piros
pünköszt hajnalára mindig felnyitja bárszoy helyét,
hogy az Ur házába menő szerelmes ifjaknak és piruló
hajadonoknak díszül szolgálhasson?!

Napkelet regéje a kedves virág eredetét így me-
séli el:

Élt Athénben egy gazdag előkelő polgar, kinek
leánya szép volt, de olyan szép, hogy Vénus is irigy-
kedve nézte. Arcza, keble, hömlőke vakító szépségé-
vel megügyesítte az alabástrómot; ajaka a legpompá-
tobb korállt; hajja a legszebb ébenfa szívével bírt
s mióta toll, melylyel a bűvös, évszázott szempárt leírni
lehetne; termete pedig a Libanon királyi szédreusához
volt hasonló. A legütközetesebb női szépség és kellem
volt, de fájdalom ép oly könnyelmű, kacér és állha-
tatlán is.

Corisande, legszebb hölgye Athénnek, szerette At-
hén legszebb ifját Lysandert. Lysander oly ideális fér-
fi-sépség volt, hogy a belvederi Appolónnak is mintánul
szolgálhatott volna.

Atyja csak egyszerű földmives volt, de fia Ly-
sander, művészi pályára törekedett, hogy majd, ha elér-
heti azt a szédítő magasságot, melyen a plasztikai
szobrászat maig is bálványt mestere, a borostyán ko-
szorúzott Phydias éppen úgy trónosodott, mint Zeusz
az Olympuson: akkor Corisandecot, szívének imá-
dott hölgyét, oltárhoz vezetheti.

A szép, ifjú művészbe Athén legszebb hölgyei vol-
tak szerelmesek, de ő csak a legszebbet szerette.

Szerette lánglelkének összes becsületével, szerette,
mint napugár a harmatot, szerette úgy, ahogy csak
egy rajongó művész szerethet.

Corisande is szeretői láterolt, mert hiszgett bin-
ságnak az a tudat, hogy Athene legszebb ifja és le-
endő nagy művésze lábához rakja a hódolat és dícső-
lés minden koszorúját.

Mert minden megalkotandó remekművének Cori-
sande volt mintaképe s ha dicőiték is, a művész azt

mondá: nem az én érdemem, az övé.

Boldog volt a ifjú, ha szeretett hölgyének
megfoghatta bársonykezeit, vagy a pompás kert
ben vele sétálhatott; ha hallhatta hangját, mely az
aeol hárfához volt hasonló; ha érezhette hajának so-
lyempuha érintését.

Sok-sok ülték a kertben azon a márványpadon,
hol egy Amor és Psyché ábrázoló szép szobor állt,
mely Lysander ajándéka volt.

Es volt legkedvesebb helyük; itt beszéltek örök
szerelemről; soha el nem mult boldogságról, itt néz-
ték a csillékek mennyboltozat miriádnai csillagait, itt
szitták a balzsamos, illatos leget, melyet a kedves vi-
rágok leheltek.

Minden, mi körülük, volt szerelemről, boldogsá-
ról susogott. Oh, mert a természet éjjel sem pihen.
Avagy nem szerelemről susog az éji lepke a piruló
rózsáknak, vagy a gyémánt harmat a szönde liliumnak,
vagy a szello a búzko tögyeek?

Lysander művész volt, minden isében tehetséggel
és szorgalommal megáldva. Igyekezett nagygyá lenni,
hogy szerelme bálványának ne csak szívét, de kezét
is megnyerje, mert a büszke polgar, csak így volt haj-
landó leányát neki adni.

Szerelmüket még az Olympistenek is megirigyel-
ték, különösen Vénus a szépség istennője, kinek a szép
ifjú megnyerte tetszését. Mindazonáltal akarta váhász-
tani szép kedvesétől.

Több ízben megjelent neki álmlában, de ez min-
dig csak Corisandecát vélte látni.

Egy napon Lysander műtermében elmerülve dol-
gozott, egy újabb remekre, mely hírnevét volt meg-
alkotandó.

Egész művészi ihletéssel véste az arcot. A szo-
bor Vénust ábrázolta baltynak által vont kocsi ülve,
de arca egészen Corisandé volt. Hirtelen résszázin
kőd borul a szobóra s a bámuló ifjú előtt maga Vé-
nus állt, a leghajolabb mosollyal ajkán s imigyen szó-
lítja meg: „Ifjú, ezt a szobrot te azért készített, hogy
vele művészi hírnevedet örök időkre megteremthesd s
tied legyen szerelmed hölgye. Azonban ezt csak úgy
éred el, ha ő fogja ábrázolni Vénust. Nézz meg
jól engemet, ilyen legyen, mert különben a mely na-

pon késs lesz, szétrombolatom és szived hölgyét is
elcseszed.”

Még mielőtt Lysander magához tért volna ál-
lásából, eltűnt a bájálak, nem hagyva legkisebb jelt
sem maga után.

Lysandernek eleinte az egész csak álomnak tet-
szett, de mégsem alhatott, hisz vésoje is kezében volt,
szavaira is világosan emlékezett, melytől azonban meg-
borzadt.

— Ki lehetett ez — bájálak? — Kérdő magában.
Ugyanez, kit már többször láttam álomomban, moso-
lyogva kért, hogy szerelem, mert ő szeret és földén-
tuli boldogságot igért.

Borzasztó! — Folytatá tovább töprengését —
miket mondott. Vajjon lehetséges volna ez? Nem,
nem teljesítem akaratát, legyen bárki Juhó, Minerva
vagy maga Vénus — mondá irgatóttan — toppantva
lábal.

Nekem előbbvaló Corisandecom, az én imádkott
angyalom, ki ha remekképmását meglátja, számszorta
jobbba fog szeretni; megalkotom vele hírnevemet, keze
is enyém leendő.

A csábító istennő nem tudta a bá ifjú szívét meg-
nyerni; rendkívül haragos lett s más eszközökhez fo-
lyamodott.

Corisandecot ment próbát tenni, ennek ismerve
álhatatlanságát és csapodárságát.

Corisande rendkívül pompával díszített teremben
perzsa selyemmel leterített nyugágyon pihent, karmá-
zin selyem álmáya még emelte szépségét.

Atyja egyelőn gyermekének még a csillagot is
lebotta volna az égről. Drága vásárban pálmák, ta-
melia, dracénák különféle páfrányok voltak elhe-
lyezve. A terem közepén egy carrarai márványból sa-
ragott szökőkút volt felállítva. Neprunt tiszteve élő,
delfinek és tengeri lovak által vont kagylókörön. Az
illatos viaben, mely India összes illatát árasztta el a
légbe, aranyhalak között gyönyörű delfinek uszál-
tak, kacérkodva a balcsakkal.

Minden Corisande gyönyörködtetésére volt ké-
szítve, ki azonban ennyi fény és pompa közt is unta
magát, s visszadölvé nyugágyára, a virágok illata és
a szökőkút halk csobogása álomba ringatta.

veket is lopott tíz krajczáron szerezte. (Különben a csigányokban e tekintetben kevés a garancia!) Annyi bizonyos, hogy csak az a nemzedék lehet áldozathozó, akiknek van miből áldoznia, ezt a „mit” pedig leg többnyire csak a takarékos emberek gyűjtik össze.

Torontálmegye feliratot intézett a miniszter-nem-bos a cukor és élelmiszer-áruak méltányosabb szabályozása iránt. Ezt mi is pártoltuk. A miniszter azonban nem hajlandó semmiféle változtatásokat tenni, azonban igéri, hogy minden sérelmet, mely a „rántalásokból” keletkezik, orvosolni fog. Tudomásul vétetett.

Br. sz. város körlevele, hogy a hadsereg főleg a honvédség felszerelésénél a kisebb iparosok is méltatlanok, tudomásul vétetett.

A csendőrség díjjai (tanulmányoknál és egyéb-kor) a megyei pénztárból fizetnek. Jász Károly-Nagy-Szolnokmegye ez ellen felir, és kérelmezi, hogy ezen díjjak a kincstártól utalványoztassanak. Ezt a feliratot az állandó választmány is pártolja.

Igen fontos és a megyei organismust kívánja érinteni, Bácsmegeye az által, hogy felir a törvényhatóságok, miszerint a körjegyzők ne a községtől, hanem a kincstártól nyerjék fizetéseiket. Ezt Nógrádmegye nem pártolja, s ez ellen számos indok hozatott fel az állandó választmányban.

Zólyommegye is centralizálni akar, s hajlik az agyon csépett torontáli körlevélhez, mely kinevezést akar. Ez sem talált itt pártoló talajra; azonban ez alkalommal Nógrádmegye is felir a törvényhozásból, hogy a közigazgatási reformtörvények előtt minden vármegye meghallgatassék.

Verecs város meg akarja mozditani az 1848. 25. t. cz. 9. §-át, mely a földadót szabályozza. Verecsen ugyanis aszállott igen sok szőlő, de azt a filloxera tönkre tette, s így ezen földekből most szántóföldeket tölnek. De ezen földek, mint szőlők, magasan vannak megadósztatva, s a leszállítás a fenti §. megváltoztatása nélkül nem lehetséges, mindaddig, míg az új adómunkákat el nem készült. A körlevél a gazdasági egyület és a jogügyi bizottsággal közöltetik véleményadás végett.

Szatmár-Némethi városa az illetékeseknek törvény utján szabályozását sürgeti. Pártoltatik.

Komárommegye körlevele, az iránt, hogy az idegen utazó úgynökök, házalók, kiültassanak, hasonlólag pártoltatik.

A belügyminisztérium jóváhagyta azon megyei intézkedést, hogy a losoncjárás szolgabírószékhely egy közigazgatási gyakornoki állást rendeztesse.

Brassómegye kimondatni kívánja azt, hogy a preparandiaták és körjegyzők lehessenek, illetve, hogy a preparandiaták végzett ifjak körjegyzői szolgálatot töltsenek. Noha Komjáthy Anselm kir. tanfelügyelő ír a körlevél mellett szól, az mégis nem pártoltatik, hanem egyszerűen tudomásul vétetett.

Szepesmegye körlevele a mező árulási korlátozás és az ezzel szűtt regale csökkentés megállítása tárgyában az állandó választmány által is melegen pártoltatik.

A losonc-túrái körjegyzőség mellé segéd körjegyzői állomáshoz rendszeresítés megengedtetett.

Dió-Jenő községének lévén halottas kamrája és jégverme, az e tárgybani rendelet terhe alól felmentetik.

Karpelesz Márk szíriai lakos egy személyben városi adózó és egyaránt még járásbírósi díjokat is. Ezt megirigylendő bizonyos Simon nevű nri ember, feladta Karpeleszt az önkormányzat törvény alapján. Ennek folytán a járási szolgabíró utasított annak megvizsgálására, vajon Karpelesz képes-e megfelelni ezen három rendbeli hivatalnak?

Egy terekeskedő embernek megengedték, hogy a fennálló szabályrendelet ellenére házat szappal fedesse. (Ez azonban precedensül nem szolgálhat.)

A seg. delmi és magánpénztár egyesítését jóváhagyta a belügyminisztérium.

Molnár János és Stancsik János vállalkozóknak 141 frt 21 kr vonatott le bányapénzökből, a miért a tráza-szécsényi megyei utvonalon a kavics szállítást nem a kiszabott határidő alatt teljesítették. Ennek kiadása iránt nevezett vállalkozók folyamodtak, s jól lehet a kérvény mellett Balás József és Terasztanyky István ügyvéd urak fozakoltak, a kérvény mégis elutasított.

Az ülés d. n. 1 órakor ért véget.

A nógrádi járás gazdakörének szántás versenye.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya az egyesület 1885 évi költségvetésének terhére 100 frtot állapított meg a nógrádi járásbeli gazdakör mint kezdeményezőnek szántásversenye (ugy is mint család jutalmazásnak) költségeire. Ezen szántás verseny május 13-án mint a gazdakör által előve kifizűtt napon Tolmácsen, hol a megfelelő területet Illés Ödön engedte át — tartatott meg nagy érdeklődés mellett, a mennyiben tekintve az előző napok rossz idő járását, a szántás versenyen mégis mintegy harmincz érdeklődő jelent meg. Ott voltak ugyan is Laszkáry Gyula a gazdakör elnöke, Illés Ödön a rendező bizottság elnöke, — Világhy Nándor E. Tarcáról, Szmeccányi Emil Terekséről, Mayer Károly, Mayer Iván, Hromada Ferenc és Balogh Alajos Nó tinceről, Vincze Károly P. Szántóról, Balás Ferenc szolgabíró és Hrabeczi Imre Rétágról, Kosztolányi Imre és Hajdu János Pencséről, Strausz Miksa Nagy Orosziból, Simly József és Simly Gyula Dió-Jenőről, Veres Ernő Horpácsról, Perényi Gábor, Huszovszky Ferenc, Varga József, Melicher Fülöp, Szabó Sándor és Kleicsa Mátyás Tolmácsról, Mészáros János F. Petényiből, mindannyian a gazdasági egyesületnek tagjai — továbbá több érdeklődő gazda, végre alólított.

Magának a szántás versenynek lefolyását illetőleg adjuk a gazdakörben felvett jegyzőkönyv alapján a következőket:

Előök Laszkáry Gyula a helyszínen szépszámmal megjelent gazda köszönetet mondván reggel 8 órakor a versenyt megnyitotta.

A szántás versenyre jelentkeztek:

1. Laszkáry Gyula egy Clayton féle hármas ekével és egy egyes ekével.
2. Veres Ernő két egyes ekével
3. Br. Radvánszky Antalné tisztartója Mészáros János F. Petényiből egy egyes ekével.
4. Illés Ödön két egyes ekével és egy Sack féle hármas ekével.

5. Melicher Fülöp tolmácsi telkes gazda egy egyes ekével.

Összesen tehát hét darab egyes eke és két darab hármas eke jelent meg a versenyterén, melyet a rendező bizottság előző napon 9 darab 300 □ öles parcellákra osztott és számozott táblákkal látott el.

A megnyitás után Illés Ödön, mint a rendező bizottság elnöke a versenyzőket sora buzára hívta fel, melynek megtörténte után ezek a hozott számmal jelölt parcellákhoz állottak s adott jelre a munkát egy szorre megkezdtek.

A program szerint a jury tagjait kinevezni elnökek tartatván fel, ki is Simly József, Szabó Sándor, Hrabeczi Imre, Huszovszky Ferenc, Strausz Miksa, és Varga Józsefet nevezte ki, kikhez kiküldetésre még Világhy Nándor csatlakozott, — az illető megalkult bíráló bizottsági tagok elölök Simly Józsefet választották meg.

A bíráló bizottság tagjainak egy egy bírálati ív kézbesítettet, a program felvett bírálati pontok szerint ellátott rovatokkal, melyekbe a jury minden egyes tagja az osztályzatot minden ekéről egyszámok alapján jegyzette be a következőképen:

1-es szám rossz, 2-es bízonyos, 3-as kevésbé bízonyos, 5-ös jó, 6-os igen jó, 6-os kitűnő. Mintán a kijelölt — a egyénenként 300—300 □ österjedelmese bíró, — 9 parcella a versenyzők által fel szántatott, s az ekék kezelői az eke egyarándezsének felnevezése és célja iránt ki kérdestetett: a bírálati pontok egy ség számai minden ekéről minden bírálati íven összegezettek, s így minden ekéről egy egyszám szám összeg keletkezett, mely a bírálati ívek számával elosztatván az egyszám számok főátját eredményezte, mely a jutalmazás és díjazás alapjául szolgált.

A rendező bizottság azon javallata, hogy a kör által megállapított 6 díjtól eltérőleg a családok szorgalmának emelése végett, minden versenyző család érdem szerint jutalmazassék, illetőleg mind a 9 versenyző eke díjazassék, elfogadlatott s a bizottság által javallatba hozott következő díjazás elölök által is helyben hagyatott.

39 háromnegyed egység számot nyert a II számmal jelzett Sack féle hármas eke, melynek kezelői Csornák József és Lació Pál, Illés Ödön szolgálatban levő családok együttesen 10 frt jutalomban részesültek.

39 egynegyed egység számot nyert 4 ik és 6 ik számu egyes eke, ezeknek kezelői Homolya János, Br. Radvánszky Antalné családja F. Petényiből János, Veres Ernő családja Horpácsról egyenként 8 frt 50 kr jutalomban részesültek, kaptak ketten összesen 18 frtot.

38 háromnegyed egység számot nyertek a 3-ik és 5-ik számu egyes ekék, ezeknek kezelői Melicher Fülöp tolmácsi telkes gazda és Nagy József Laszkáry Gyula családja Romhányból egyenként 4 frt 50 kr, összesen 9 frt jutalomban részesültek.

38 egykettő egység számot kapott a 2-ik számu egyes eke, melynek kezelője Szűnyog István Veres Ernő családja Horpácsról 3 frt jutalomban részesült.

37 egykettő egység számot nyert az I számmal jelzett Clayton féle hármas eke, ennek kezelői Megyeri Bertalan és Kocska Mihály Laszkáry Gyula szolgálatában kaptak együt 8 frtot.

Álmódott szépet. Egy ifju jelent meg álmban, szép, hatalmas. Királyi trónon ő is mellette áll. Mindkettőjük fején korona, elölük bódoló udvarnokok. Királyon volt. Milyen boldogság! Hány-szor ábrándozott ő arról! És ime beteljesedett vágya. Miért is szeretné őt azt a szegény szobrászt, kinek semmije sincsen.

Midőn személt felnyitá, gondolkodott: vajjon álom volt-e a mit látott? vagy valóság?

— Igen! csak álom volt! — sobjált.

Később idő múlva Lysander lépett a terembe, szellemen közelde az imádott lányhoz. De ez előbbi csalódás miatt rossz kedvű lévén, hidegen tassítá el magától.

— Mi bajod élted ragyogó csillaga, géneim? Szólj, miért vagy hozzám oly hideg? Kérd az ifju mély fájdalomtól áthatott hangon.

Corisande vidámabb arczot öltve kacserül mondá:

— Lysander, mit szólnál hozzá, ha egy napon azt mondanám neked, mint anyai másnak, hogy már nem szeretsz?

— Olymp minden istenére mondom, hogy becsúlsz így: Te, Corisande, te szólsz ugy hozzám, kit oly őrtlen szeretek? De ha megcsálnál, ugy Zeus legyen neked irgalmas — viszonzá a vad szenvedély hangján az ifju.

A szivtelen daczon pedig édesen nevetve folytatá.

— Talán megölnél? Pedig kár volna azt tenned. Felejté el, mint én tégedet.

— Corisande, te vagy az, vagy a sátn játéka velem pokoli játéka? Szólj. Corisande, ne kínozd szegény szívemet. Nem, nem lehet, hogy te megcsálnál, te, kit az isteneknél is hibebucok hittem.

Te, nem felelsz semmit, és azt jelenti, hogy már is hűtlen lettél.

Oh Corisande, miért tetted tönkre ifju szívemet. Tehát akkor tessék tönkre boldogságomat, midőn m ár

oly közel álltam hozzá? csak egy lépés és királyá lenedtem a boldogok honának, mikor te, szivtelen, letaszított a Tartarusba. Annyi fájdalommal mondá Lysander a szavakat, hogy Corisande is megrémült tőle, de csakhamar visszanyerve nyugalmát, mérsék bidegásgéll monda:

— Ugyan Lysander, hagyj fel szerelmi ömlengéseiddel. Meguntam már émelegős fecsegéseidet s ha tudni akarod, megmondom, hogy én nem is szeretlek nem is szerettelek sohasem, csak szeszély volt mit irántad éresem.

Az ifju a bámulástól megkövültlen hallgatia a borzasztó szavakat.

— Jól van, elmegyünk örökre, ne félj nem háborgatlak soha többé, csak az fáj hogy mutatál szerelmet, mikor nem érested! Oh Corisande ez megbocáthatatlan bűn. A bűn nem marad büntetlen.

A váratlan csapástól megtörve mondotta Lysander e szavakat, a műtermében megjelent hölgy szavai jutottak eszébe, de nem szólt semmit, csak gyorsan távozott.

Pár hét múlva szép, piros pünköszt hajnalra viradt Athéne városa; nevezetesen nap volt ez, mert Corisande Athén legzebb hölgye, tartá menyegzőjét Cyprus sziget kormányzójával.

A város fel volt lobogóva virágokkal ékítve, szóval mindenütt a legnagyobb fény és pompa uralkodott, hogy méltó legyen minden a szép menyasszonyhoz. Még a természet is szebb színt öltött, ő is kedveskedni akart a boldog párnak.

A bájos menyasszony drága aranyhímzett fehér seiyem ruhájában még csábosabban nézett ki; arca liliumfehér volt, eltűnt róla a rózsapír, mintha átvi-razott éjeket töltött volna. Beteljesedett álma: szép trónon fog ülni, fején diademmel.

Pünköszt reggelén Corisande egy remek fehérro-

szát kapott ajándékol e sorok kisérétében: „Ha boldog voltál valaha csak egy pillanatra is Lysanderdel, ugy teljesítád a hosszú utra készülő vándor végű kérdést, s kebleden viseled utolsó ajándékát a szegény Lysandernek, aki téged véglegheletég olyan forrón szeretett.”

— Mily pompásan illik nászöltözékemhez — sutogá a hín Corisande — s pár pillanat múlva kelet legpompásabb rózsája a battya kebel vakító fehérséget sokszorosan emel.

Indul a nászmenet, az óriási néptömeg köv kövvel az imaház lépcsője előtt egy halvány ifju áll sávár pillantással levez, mikor érnek oda. Mint prédára leső fenevad, nyugodtan várta az alkalmas pillanatot, melyben áldozatára rohanhat.

A menet odaért, s a mennyasazony vőlegényével aranyos menyegző alatt már a lépcsőkön baladt, midőn hirtelen velőirázó sikoly hangzott keresztül a tömeg s a szép Corisande szivében egy mély sebbel vértől borítva omlott a földre, mellette a szerencsétlen Lysander, kinek szerető szivére szeszafolyt a hűtlenséval.

A Corisande keblén levő fehérrózsát a két sziv kiömlő vérével egyesítve, egy pillanat alatt rózsaszínné lett, mely színt maig is viseli a lebuló szirmokkal pedig meesze vidékre szárnyalt a hűvös esti lég s a lebuló szirmok a szélrózsát minden irányában egy egy bokrot nevelt, mely kedves bokrokra, ha piros pünköszt reggelén rátekintetek, jusson eszetekbe, hogy volt keleten egy hűvös szerető ifju, dol, szép, lángeszű és szegény, s volt keleten egy hűtlen leány, dol és gazdag és könnyelmű. A hű ifju és hűtlen leány szivére festő pirosra a fehérrózsát s ha kedves szivében gyönyörködtek, ne felejtették el a szegény Lysander és Corisande szomorú történetét. — — —

K. J. D. E.

